

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

det, man kalder forenkling. Jeg kan bare ikke se det. Jeg anbefaler, at man i udvalgsarbejdet inddrager oppositionens forslag, som vi fremsatte allerede før jul, om, at den lettelse, der skulle gives, kom alle til gode. Er man endelig så ked af, at en eller anden, der bor i de såkaldte omegnskommuner, eller som tilhører et andet erhverv, har en indtægt af en sådan størrelsesorden, at der ikke er nogen vanskeligheder for ham, vil jeg gerne sige til den højtærede indenrigsminister, at han kan sove ganske roligt, for den højtærede finansminister sørger jo for, at den pågældende i kraft af den personlige beskatning til stat og kommune så nogenlunde kommer til at betale det beløb, som han ville have fået i lettelse i ejendomsbeskatningen, hvis vore forslag blev ført igennem, i hvert tilfælde når det drejer sig om medborgere, som har en indtægt af nogenlunde betragtelig størrelse, så samfundets økonomiske grundvold rystes såmænd ikke af denne årsag; men det er, som jeg sagde før, noget rent principielt, som vi for vort vedkommende ikke ønsker at medvirke til.

Jeg kunne også fristes til at spørge den højtærede indenrigsminister: er landbrugsorganisationerne indforstået med denne ordning? Jeg spørger ikke, om de har tiltrådt den, men finder de det rimeligt, at man nu laver en temporær beskatning for landbruget, medens alle andre må følge den stigning, som har været, og som måske vil fortsætte år frem i tiden? Jeg tror ikke, at landbruget som sådant er tjent med det, og jeg stiller mig meget tvivlende over for, om landbrugerne ønsker at blive placeret på den måde, som dette lovforslag giver udtryk for.

Vi fra vor side er ikke interesseret i flere opdelinger af befolkningen i skattemæssig henseende, vi har såmænd rigeligt af delingslinjer i forvejen. Jeg kunne nemt nævne en 15-16 stykker, men det tillader tiden ikke, og jeg skal kun nævne børnetilskudsgrænsen, sygekassegrænsen og stabiliseringslansgrænsen. Nu får vi altså 3-4 grænser til, så det kan efterhånden blive til noget; der bliver noget at bestille på kontorerne, men det er der jo ikke noget at gøre ved, når regeringen har den opfattelse, at der skal ordnes på denne måde. Jeg er

enig med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen i, at lovforslaget må føres igennem under en eller anden form og føres igennem inden så forskrækkelig længe, men vi må naturligvis forbeholde os vor stillingtagen, indtil vi ser, hvorledes lovforslaget kommer til at se ud ved tredje behandling.

Kirkegaard: Allerede i den såkaldte åbningstale blev et lovforslag angående amtskatterne bebudet; jeg tror i øvrigt, at landbrugsministeren ved forskellige møder landet over har udtalt sig i samme retning. Et lovforslag fra regeringen har derfor været ventet, måske endda med utålmodighed. Men da der vist er gode grunde for den lidt sene fremsættelse, skal jeg ikke rette bebrejdelse mod nogen derfor. Jeg vil tværtimod takke for, at vi i dag har dette lovforslag til første behandling.

Vi har tidligere i denne samling i anledning af et lovforslag fra det ærede medlem hr. Thisted Knudsen både her i salen og i et udvalg drøftet faste skatter, særlig landbrugets faste skatter. Nu er der jo forskel på det tidligere fremsatte lovforslag og regeringens, men forskellen er efter min mening ikke så stor, at den på nogen måde behøver at udelukke et hurtigt resultat.

Hvis man ser efter i Folketingstidende, vil man se, at forhandlingen om det tidligere fremsatte lovforslag næsten udelukkende drejede sig om bekæmpelse af de vanskeligheder, som landbruget har, ved nedsættelse af landbrugets skattebyrde. Sådant talte ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, sådant talte det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), og jeg gav udtryk for omtrent de samme synspunkter.

Da vi altså har drøftet disse problemer før, skal jeg ikke gå ind på mange enkeltheder, men jeg vil dog gerne nævne, at det nu foreliggende lovforslag, som er fremsat af den højtærede indenrigsminister, sondrer imellem landbrugsejendomme og andre ejendomme inden for amtskommunerne. Det er jeg tilfreds med — i modsætning til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) — og det tror jeg også landbruget er tilfreds med. Vi er alle sammen, så vidt jeg kan skønne, enige om, at det nu, hvor landbruget har store vanskeligheder at kæmpe med, er rimeligt at lette